

Katelijne

VERBRANDE SCHRIJVERS

Bij **Academia Press** in Gent verscheen zopas onder de titel '**Verbrande schrijvers**' een boek dat de culturele collaboratie in Vlaanderen tussen 1933 en 1953 behandelt. Een interessant boek, jawel, hoewel de bijdragen van de verschillende auteurs die eraan meewerkten niet allemaal van hetzelfde gehalte zijn. Storend voor velen zal ook de opmerking van de samenstellers zijn die zeggen '*gekozen te hebben voor figuren in de marge van de literatuurgeschiedschrijving die om ideologische of tekstkritische redenen minder aandacht krijgen*'. Onder die 'figuren' bevinden zich dan wel **Ernest Claes, André Demedts, Filip de Pillecijn...** Toch een beetje raar, niet? '**Verbrande schrijvers**' is dus een boek over autoritair gedachtegoed. Waarom, zo vragen de auteurs zich af, hebben Vlaamse schrijvers actief meegewerkt of gesympathiseerd met de bezetter tijdens de **Tweede Wereldoorlog**? Welke rol speelden kerk en koning in hun engagement? Welke waren hun beweegredenen en hoe uitte zich hun actieve deelname aan de 'culturele' collaboratie in Vlaanderen? In het boek worden de activiteiten van acht schrijvers onderzocht. Onder hen **Pol le Roy, Bert Pelemans, Blanka Gyselen en Ferdinand Vercnocke** die '*met overtuiging de foute kant*' kozen en '*vandaag vrijwel vergeten schrijvers zijn*' en **Ernest Claes, André Demedts, Filip de Pillecijn en Wies Moens** '*die zich lieten meeslepen door de sirenenzang van de culturele eigenheid die het nazisme beloofde*', '*schrijvers uit de tweede lijn of behoort hun werk niet meer tot*

E. Claes

de canon omdat ze 'verkeerd' gekozen hadden?

Figuren als **Stijn Streuvels** en **Gerard Wal-schap** blijven in het boek grotendeels buiten beeld '*daar er voldoende onderzoeksmateriaal over hen beschikbaar is*'.

De aandacht van de verschillende auteurs, die werkten onder de redactie van **Lucas de Vos, Yves T'Sjoen** en **Ludo Stynen**, spitst zich vooral toe op de ideeënstrijd en het aandeel van de onder de loep genomen schrijvers in de '*culturele collaboratie*'.

Hun '*schrijverschap*' en literaire productie komt pas op de tweede plaats.

Zeer lezenswaardig zijn de twee inleidingen op het eigenlijke boek, bestaande uit het hoofdstuk '*Voor mijter en heerd*' waarin ingegaan wordt op de keuze in zwarte tijden tussen '*Kristus-Koning of collaboratie*' en uit een historisch vertoog over, zo mag blijken, de uitermate problematische term '*culturele collaboratie*'.

Verbrande schrijvers is fraai uitgegeven, met, voorafgaand aan elk hoofdstuk een uit de archieven van het **Letterenhuis** in Antwerpen afkomstige foto van de auteur die onder het mes wordt genomen. Bijzonder interessant is ook de foto van de cover, genomen op het **Vlaams Nationaal Zangfeest** op de Grote Markt in Brussel in 1941 en waarop ondermeer **Hendrik Jozef Elias, Henry Luyten, Victor Leemans, August Borms, Cyriel Verschaeve** en **Jef van de Wiele** te herkennen zijn in het gezelschap van Duitse officieren.

Lucas de Vos

L. de Vos, Y. T'Sjoen en L. Stynen (red.) * **Verbrande schrijvers** * **Academia Press** * 207 p * 22 € * ISBN 978 90 38215 09 9.

Observator

KRONIEK VAN EEN LANG AANGEKONDIGDE BENOEMING

Eindelijk is officieel gemaakt dat **André-Mutien Léonard** de nieuwe aartsbisschop van Mechelen-Brussel wordt. Heel eigenaardig hoe het allemaal gelopen is. Natuurlijk kwam zijn naam voor in de lijstjes die hier en daar wereldkundig gemaakt werden. Maar toen de Italiaanse vaticanist **Andrea Tornielli** op zijn weblog *Sacri Palazzi* meldde dat hij uit betrouwbare bron had vernomen dat de keuze van de paus was gevallen op de bisschop van Namen, ging de bal werkelijk aan het rollen.

Omdat **Tornielli** voor doorgaans zeer welingelicht doorgaat, werd zijn nieuwtje zelfs door persbureaus en grotere media overgenomen. Zo was Jan met de pet nog sneller ingelicht dan de bisschoppen te lande, die het nieuws eerst donderdag 14 januari vernamen uit de mond van de nuntius. **Danneels** en zijn meest fervente aanhangers onder de bisschoppen waren totaal onthutst. Zij verwachtten zich immers aan een scenario dat ze zelf ineen gestoken hadden met wat hulp van invloedrijke curiekardinalen. De kardinaal had nog niet zo lang geleden de verzekering gekregen dat er consensus was rond de figuur van zijn Brusselse hulpbisschop **De Kesel**, naar wie zijn eigen voorkeur uitging. En dan dit. Heeft die paus toch wel het lef gehad om een benoeming die

hem rechtens toekomt ook feitelijk naar zich toe te trekken! Ongehoord.

Ondertussen schreven alle kranten en berichten alle andere media te lande al in het lang en het breed over de nieuwe aartsbisschop. Hij werd al verketterd door de meesten, afwachtend bekeken door sommigen en ronduit toegejuicht door geestesgenoten. En hij was op dat ogenblik nog geeneens officieel benoemd. Geen bericht in de *Osservatore Romano*, geen persconferentie te Mechelen, helemaal niks. Tegen de tijd dat dit alles toch gebeurde was het nieuws allang niet meer *hot*, maar hadden we met een werkelijke - georchestreerde? - *déjà vu* situatie te maken. Onder de enthousiasten valt het communiqué van het **KVHV Antwerpen** op, dat spreekt van 'hoop op heropleving' en van een 'aartsbisschop met een conservatief profiel'. Dat laatste verklaarden ze later desgevraagd door erop te wijzen dat 'conservatief' in hun ogen helemaal geen scheldwoord is, wel integendeel. Merkwaardiger nog was de commentaar van *Gazet van Antwerpen*, voor één keer eens niet meehuilend met de wolven in het bos. Daar klonk het dat we de nieuwe primaat van België het voordeel van de twijfel moeten laten én dat hij wel eens voor pittige discussies over actuele onderwerpen zou kunnen zorgen.

Wordt ongetwijfeld vervolgd!

JAARABONNEMENT

Fax: € 105 * Gedrukt: € 120 * Via internet en pdf: € 80
65+ en studenten: gedrukt € 100 * internet € 60

STEUNABONNEMENT: € 250

Fortisbank 001 3275577 60 * IBAN BE 73 0013 2755 7760
BTW: BE 465 269 606

't Scheldt, Fax- en E-post-krant

uitgegeven door de vzw 't Scheldt, Helenalei 53, 2018
Antwerpen. 't Scheldt verschijnt wekelijks.

Verantw. uitgever: **Bert Murrath**, lid **VJV**.

Redactiesecretaris: **VJV-lid Marcel Brocatus**.

Medewerkers, schrijvers, tekenaars, fotografen worden niet
betaald en zijn verantwoordelijk voor hun bijdrage.

Redactie en Administratie:

vzw 't Scheldt Helenalei 53, 2018 Antwerpen

*

België-Belgique

P.B.

2600 Berchem

BC 30856

Tel: 03 239 70 22 & 0486 05 45 10 *

Fax: 03 230 83 54

E-post: redactie@tscheldt.com

Web: www.tscheldt.be

IN DIT NUMMER

Prenten van: **Harry * Hansha * TB * Manten**
Blz. 2: **Observator** Kroniek van een lang aangekondigde benoeming

Blz. 3: **Boerskot** bericht uit en over Zuid-Afrika

Blz. 4/5: Onze Even-naaste

Blz. 6/7: Boekbesprekingen door **Katelijne**

Blz. 7: **Observator** Meer fietsers tegen de richting

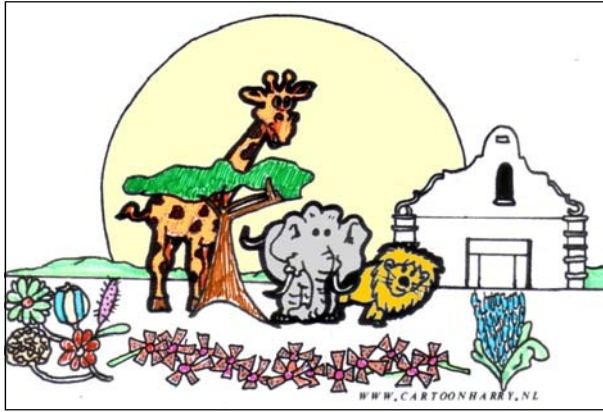
Blz. 8/9: Prof. dr. **Bob Smalhout** De Multiculturele epidemie Deel 2

Blz. 10: **Sylvain Ephimenco** Ondraaglijk

Blz. 11: **Joke Poetshulp * Boer Bavo** Neen

Milquet

Blz. 12: **Jef Penalty** Voetbalfeest zonder winnaar(s)

PROMOTE SOUTH AFRICA

In sy *Nuwejaarsboodskap* het president **Jacob Zuma** 'n beroep op almal in Suid-Afrika gedoen om die land aan buitelanders te adverteer, en om slegs 'n goeie beeld na buite uit te straal.

'*Promote South Africa*', het hy gesê. Hy het ook aan '*diegene wat die land se naam beswadder*' gevra om nie negatiewe stories in die buiteland oor Suid-Afrika te versprei nie. '*Die vraag by elkeen moet wees, wat kan ek doen om nasiebou te bevorder*', het **Zuma** gesê.

Mnr **Danny Jordaan**, plaaslike Uitvoerende Beampte van **Fifa** in Suid-Afrika, het 'n sortgelyke beroep op landgenote gedoen toe hy gesê het: '*Wat gaan jy doen om voetbalondersteuners uit die buiteland in Suid-Afrika te verwelkom en tuis te laat voel?*'

Alles goed en wel, maar 'n eerlike gasheer vertel nie net aan sy gaste van die goeie en positiewe eienskappe van sy land nie, maar ook van die gevare.

Op 1 Desember was daar reeds 1 000 joernaliste van oorsee in Suid-Afrika. Teen Mei en Junie sal daar sowat 18 000 buitelandse joernaliste in die land wees. Meer as 300 radio- en televisiespanne sal ook dekking aan die toernooi gee.

Deskundiges verwag dat 3-miljoen toeskouers (supporters) die 64 wedstryde sal bywoon, waarvan 450 000 per vliegtuig van oorsee af in die land sal aankom.

Daar word glo beplan om 55 000 nuwe polisie-beamptes aan te stel (dit sal die huidige getalle met 15 % vermeerder) om vir veiligheid te sorg.

Die vraag is, hoe gaan 55 000 rekrute binne 5 of 6 maande tot volwaardige, effektiewe polisie-beamptes opgelei kan word.

Die publiek spot alreeds met die huidige polisiemag, wat hoofsaaklik uit oorgewig, onfiks en ondoeltreffende lede bestaan.

Hoof-kommissaris **Beki Cele** het reeds opdrag gegee dat polisie-beamptes wat onfiks is, '*dadelik*' by gimnasiums aansluit waar hulle kan maerder en fikser word.

WES-KAAP DIE BESTE

Hoewel skole in die Wes-Kaap se prestasies ook gedaal het, bly die Wes-Kaap Suid-Afrika se *slimste* provinsie.

Aan die begin van die **ANC**-era was Noord-Kaap die land se bes presterende provinsie. Dit kan toegeskryf word aan die feit dat 80 % van Noord-Kaap se skole uit leerlinge uit die Afrikaanssprekende wit en bruin gemeenskappe afkomstig was.

Die klem het na die Wes-Kaap verskuif, eweneens omdat die meeste leerlinge en onderwysers (leraars) wittes en bruines was, en steeds is.

In die ander provinsies, is die meerderheid onderwysers swart. Dit is algemeen bekend dat die meerderheid swart onderwysers oor uiters swak kwalifikasies beskik.

Die destyd-se Minister van Onderwys het gedreig dat hy alle skole vir 12 maande sal sluit, en diegene wat swak gekwalifiseerd is, na die universiteite en kolleges sal terug stuur.

Intussen het die **ANC** alle onderwys-kolleges gesluit, omdat dit kwansuis rassistiese instellings uit die ou bedeling sou wees.

Onlangs is berig dat 4 000 matrikulante hulle by die **Suid-Afrika Weermag** aangesluit het, aangesien werk uiters skaars is, en skoolverlaters moeilik werk vind.

Die **Weermag** se opleiding in tegniese rigtings is gewoonlik van 'n hoë gehalte, en die jong soldate besef dat hulle makliker werk sal kry nadat hulle hul weermagopleiding voltooi het.

Februari is nooit zo fel of 't levert
zijn drie zomerse dagen wel

Dinsdag 2 februari 2010
Dooimaand

Zon 8u17-17u36
O.L. Vrouw Lichtmis
H Kornelius

**Lichtmis helder en klaar,
geeft een goed bijjaar**

Woensdag 3 februari
Zon 8u16-17u38

H Blasius
H Ansgar, patr. van Denemarken
**Blasius is een koud manneke,
Apollonia een koud vrouwtje**

Donderdag 4 februari
Zon 8u14-17u39

H Veronica, patr. van de fotografen

Vrijdag 5 februari
Zon 8u14-17u39

*H Agatha van Sicilië, patrones van
de vuurwerkmakers en glasblazers*

Zaterdag 6 februari
Zon 8u11-17u43

H Amand, Apostel v/d Franken
H Dorothea, patr. v/d bloemisten
Sint-Dorothee brengt sneeuw

Zondag 7 februari
Zon 8u09-17u45

H Richard van Engeland

Maandag 8 februari

ONZE EVEN-NAASTE

Zon 8u08-17u46
H Mengold van Hoei

PANNENKOEKEN

Een gebruik dat in ere
wordt gehouden: met **Onze
Lieve Vrouw Lichtmis** (2
februari) bakt moeder (of
vader) pannenkoeken voor
het ganse gezin.

*Op Lichtmis geen vrouwtje zo arm
of ze maakt haar panneken warm*

NEPOTISME

Michel Daerden in de
problemen? Iedereen kent
ondertussen deze wereldbe-
roemde entertainer die regel-
matig voorstellingen geeft in
Kamer en Senaat.

Zijn optredens zijn al miljoen-
eren keren bekeken op de
webstek **'YouTube'** van het
Internet.

Minister **Daerden** wordt be-
schuldigd van belangenver-
menging omdat hij regerings-
opdrachten naar zijn eigen
firma (lees portefeuille) ver-
saste. Wie dat gelooft kent
niets van de Belgische poli-

tiëk want er is géén corruptie
bij de **PS**, die is er nooit ge-
weest. Alle vroegere veroor-
delingen waren onterecht.
Het enige dat men misschien
kan verwijten aan **Daerden** is
het feit dat hij zou gespon-
sord worden door een brou-
werij...

Jacob Corneel

*Als het kalf verdronken is
dempt men de put*

GOEDKOOP WINKELN

Papa Albanow vertelt zijn
kinderen en kleinkinderen
over de goede oude tijd, toen
hij met een biljetje van 20 ou-
de Belgische franken naar de
buurtwinkel ging en naar huis
kwam met een brood, een
karton eieren, twee salami's,
3 kilogram aardappelen, een
pakje boter, een pak suiker,
een liter melk, 100 gram
kaas, een doos thee en een
slof sigaretten. Vandaag de
dag is dat niet meer mogelijk
met die bewakingscamera's.

Die wacht en lijdt nadien verblijdt
(Vervolg op pagina 5)

" IK WAS VAN PLAN DEZE MAAND OVERSPANNEN TE WORDEN
MAAR IK HEB ER ALWEER GEEN TIJD VOOR "

(Vervolg van pagina 4)

NIEUWE PARTIJ

In Utrecht werd een nieuwe partij opgericht: **PVU, Partij Vrij Utrecht**. 'De Partij Vrij Utrecht is in 2009 opgericht met als doel, het algemeen welzijn van de Utrechtse bevolking te bevorderen op grondslag van zijn culturele normen en waarden, zoals deze zich in de loop van de geschiedenis in Utrecht heeft ontwikkeld. De Partij Vrij Utrecht poogt de Nederlandse taal en het Nederlands beeld binnen de culturele waarden veilig te stellen als deel van Nederland en de Europese Gemeenschap. De Partij Vrij Utrecht tracht de culturele saamhorigheid te bevorderen en ongewenste tegenstellingen in harmonie op te lossen. Hierbij wordt uitgegaan van de volstrekte gelijkwaardigheid van elk individu met inachtneming van een noodzakelijke beschermfactor voor het Nederlands Cultureel Erfgoed'. Mooie doelstelling!

In Tilburg heeft de stichter en leider van de **Partij Hans Smolders** de handdoek in de ring gegooid. Net nadat hij zo'n mooi resultaat had bereikt: de corrupte **PvdA**-burgemeester werd door de gemeenteraad weggehoond. De gezondheid van **Hans Smolders** ging zo achteruit dat het hem verplichtte te stoppen. Misschien komt hij toch nog terug. In elk geval: veel beterschap toegewenst. Zijn acties hebben bewezen dat ook kleine partijen goede resultaten kunnen behalen.

Adriaan van Gansen

Het harnas wordt te laat gesept,

als het zwaard uit de schede is

WEST-VLAAMSE WIJSHEID

Werner Coudyzer, notaris in Langemark Poelkapelle, stuurde ons volgende West-Vlaamse taalschat:

'Luister in deze tijden van wereldcrisis niet naar de globalisten, multiculturalisten en andere tisten, maar naar de woorden van onze West-Vlaamse priester-dichter Guido Gezelle:

**'Hoge klemmers
Verre zwemmers
Schaverdijners op broos ijs
Allemaal niet goed wijs'**

*

Klemmers: klimmers

Schaverdijners: schaatsers

Grote belovers, slechte betalers

MADAME PISPOT

Het **VB** schoof vier kandidaten naar voor voor de benoeming van twee leden in het bestuur van de **VRT**. Zo'n angst om niemand voor het hoofd te stoten? Wel een bewijs van 'geen-keuze (leiding) -te geven'.

De heer **Deleu** leidt al jaren een reclamebureau. Het **VB** schoof ook ene **Hilde Delobel** naar voren, in Antwerpen

gekend als *madame Pispot*. Zij gooide een gevulde po naar een nachtelijke 'belle-kentrekker'. Die diende klacht in en zij werd veroordeeld. Als referentie voor een plaats in het **VRT**-bestuur kan het tellen: 'Daar zitten alleen maar 'zeikers'...

*Een vriendelijke waard
maakt slappe beurzen*

MIEKE SMALHOUT

Mieke Smalhout-van der Wees, echtgenote van prof. dr. **Bob Smalhout**, overleed op 20 januari 2010. Zij was een begaafde artieste: tot op zeer hoge leeftijd trad zij in een trio op als violoncelliste. Wij hadden het genoeg haar een paar keer te ontmoeten. De eerste maal op een van onze *Rederijkers-avonden in Antwerpen*, later bij haar thuis in Bosch en Duin.

Wij houden aan **Mieke** een levendige herinnering over van een fijne, cultureel hoogstaande vrouw.

Wij bieden prof. dr. **Bob Smalhout** ons diep medeleven aan.

Bert en Joke Murrath-D'hamers

DE WERELD IS EEN SCHOUWTONEEL

VLAG WAPPERT, WE GAAN

Roland Louwerse, classicus, schrijver en dichter, werkzaam in Den Haag, toont zich in zijn reisnotities '**Vlag wappert, we gaan**' van zijn meest zonnige zijde. Rondreizend over de wereld geeft hij ons

inkijkjes in de geschiedenis, literatuur en architectuur van bekende en minder bekende culturen. Zo voert hij de lezer (es) mee naar onder meer de oerwouden van Guatemala, het water van de Nijl, de Soek van Aleppo, de kerken van het Kremlin en de Tempel van het Witte Paard in Luoyang.

Ook de menselijke tragiek ontbreekt echter niet met een blik op de slagvelden van de **Eerste Wereldoorlog** rond Ieper, het harde lot van de Russische en Chinese boeren en het uitsterven van de Indianenculturen in Midden-Amerika.

De titel van deze plezierige bundel reisnotities is ontleend aan de '**strijdkreet**' van de lokale gids van de auteur in Beijing die '**gewapend**' met een piepklein Hollands vlaggetje zich met gevaar voor eigen leven in het Chinese '**strijdgewoel**' stortte.

Roland Louwerse * **Vlag wappert, we gaan** * Uitg. **Gooibergpers** * 160 p * 18 € * ISBN 978 90 7218464 1.

SINISTRA.

POLITIEKE MAFFIOSI OP HAAGS, PROVINCIAAL EN GEMEENTELIJK NIVEAU

Benaderd door het Statenlid (provincieraads-lid) **Fleur Agema** (éénmansfractie) die een onderzoek voerde naar het subsidiebeleid van de provincie Noord-Holland, ging de Nederlandse onderzoeksjournalist **Peter Siebelt** meer dan drie jaar '**snuffelen**' in de provinciale gelederen. Zijn bevindingen schreef hij neer in '**Sinistra**', een boek dat iedereen die jaarlijks geconfronteerd wordt met de verplichte belastingopgaven waarschijnlijk zwaar op de maag zal liggen. Op een indringende manier laat **Siebelt** im-

mers de lezer(es) kennis maken met de bijna criminele wijze waarop overheden hun inkomsten en uitgaven '**verantwoorden**'.

Op oncontroleerbare manier, zo blijkt, smijten ze met geld van de Nederlandse belastingbetaler, voor eigen politiek gewin. Om politiek te kunnen bedrijven lappen ze de eigen regels aan de laars en wordt er op creatieve wijze gefraudeerd met financiële jaarverslagen.

Indien een burger dezelfde methoden zou hanteren zou de belastingdienst keihard ingrijpen en zou men naar alle waarschijnlijkheid bezittingen en vermogens verliezen of onderneming kunnen sluiten.

Siebelt stipt aan dat de (onderzochte) provinciale toestanden niet uniek zijn, eerder tekenend voor de handelwijze van andere bestuurslagen in Nederland zoals het Rijk of gemeenten, waarop de auteur ook zijn licht laat schijnen.

Zou het '**bij ons in België**' anders zijn?

Peter Siebelt * **Sinistra** * Uitg. **Aspekt** * 280 p * ISBN 978 90 5911 525 5.

VAAGTAAL

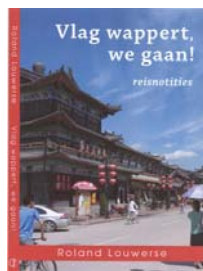
Al jaren vechten respectievelijk schrijver en trainer van het tekstbureau **Tekstridder Arjen Ligtvoet** en **Cathelijne de Busser** tegen '**vaagtaal**'. Nu schreven ze een boekje over deze ernstige taalaandoening die razendsnel om zich heen grijpt.

De drie grootste infectiehaarden van vaagtaal zijn volgens de auteurs reclamegereutel, nieuwsgeneuzel en binnenhofbargoens. Via beleidsbabbels, managementspeak en onderwijslingo verspreidt de ziekte zich naar ambtenaritis, zorggezemel en personeelspraat.

Waarom, zo vragen zij zich af, hebben managers het steeds over **targets**?

Waarom blijft een gemeentelijke brief zelfs na drie keer lezen onbegrijpelijk?

Waarom geeft een politicus nooit gewoon

(Vervolg op pagina 7)

(Vervolg van pagina 6)

antwoord op een vraag?

Waarom *faciliteren* onderwijzers het zelflerend vermogen van leerlingen en geven ze niet gewoon les?

'**Vaagtaal**' is niet alleen een zeer interessant maar ook zeer plezierig boekje, verlucht met grappige tekeningen van illustrator **Rob Derks**. Warm aanbevolen voor eenieder die zich weerbaar en kritisch wil opstellen tegen vaagtaal en die de kracht van taal wil (leren) zien.

Arjen Ligtvoet en **Cathelijne de Busser** * **Vaagtaal** * Uitg. **Haystack** * 176 p * ISBN 978 90 7788 160 6.

LACHEN OM NIETS

Vele grote denkers uit de wereldgeschiedenis hebben geprobeerd (meestal tevergeefs) het 'lachen' ('*die vreemdste stuiptrekking van de mens*') te begrijpen. Ze gleden over deze 'gemoedsbeweging' meestal uit als over een bananenschil. Ons lachgedrag valt inderdaad niet gemakkelijk te categoriseren: het is lichaam én geest, het is aanstekelijk én vernederend, het maakt ons machteloos maar lachen maakt ons ook tot mens.

In '**Lachen om niets. Een absurde filosofie van de mens**', een boek dat zopas verscheen bij **Prometheus**, vertelt de Nederlandse filosoof, **Coen Simon**, de absurde geschiedenis van het lachen. Blijmoedig stelt hij daarbij vast dat de lach laat zien hoe de mens - anders dan het dier - prima kan leven met niets. Het boek bevat ook historische lachpassages van **Plato, Aristoteles, Eco, Montaigne, Descartes, Schopenhauer, Kant, Freud** en vele anderen.

'**Lachen om niets**' is een fascinerend boek, prettig geschreven en leesbaar voor iedereen. Niet onbelangrijk; de auteur zelf beschikt over een aanstekelijke humor.

Coen Simon * **Lachen om niets** * Uitg. **Prometheus** * 218 p * 15 € * ISBN 978 90 4460 953 0.

Alle boeken in dit nummer werden gelezen en gerecenseerd door

Katelijne

MEER FIETSERS TEGEN DE RICHTING?

Als het van staatssecretaris voor mobiliteit **Schouppe** afhangt, zullen ook die gemeenten die tot nu toe de boot hebben afgehouden, fietsers in tegengestelde richting eenrichtingsstraten laten in rijden.

Het **BIVV (Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid)** heeft daar nl. een studie over gemaakt. En zoals bij de meeste universitaire studies over 'gevoelige' thema's de uitslag al bekend is op voorhand ('*wiens brood men eet, diens woord men spreekt*'), zo kon men ook hier het resultaat al raden: koning fietser heeft gewonnen!

Wat is er volgens het instituut gebleken?

Dat er minder ongevallen gebeuren in dat soort straten dan in andere. Volgens **Schouppe** komt dit omdat autobestuurder en fietser '*allebei veilig aan de kant kunnen gaan*'. *Kunnen* gaan, inderdaad. Wie in de buurt van een onderwijsinstelling of een fabriek woont, kan daar in de praktijk over meespreken.

Het is de auto die aan de kant gaat of gewoon '*bevriest*', terwijl de - zich van hun eigen kwetsbaarheid blijkbaar niet bewuste fietsers - lustig doorrijden, en wel in *beide* richtingen.

Maar **Schouppe** heeft wellicht gelijk: er gebeuren daar minder ongevallen. Om de eenvoudige reden dat men er niet meer van verkeer kan spreken. Het gaat om een situatie waarin men één soort weggebruiker - natuurlijk degene in de auto - praktisch dwingt om te blijven stilstaan tot het onheil gepasseerd is. Dat is misschien niet erg als het om één of enkele fietsers gaat, maar als een ware horde de auto tegemoet komt gereden, dan is het niet meer zo leuk. Temeer daar de zwakke (?) weggebruiker tegenwoordig zowat altijd in het gelijk wordt gesteld, dankzij één van de dictaten van de groenen, toen zij nog niet te klein waren om mee te regeren. **Schouppe** zou dringend terugmoeten naar de **NMBS**. Hij zou er daar voor kunnen zorgen dat men ook daar komt tot een drastische vermindering van het aantal treinongevallen: laat alle treinen gewoon stilstaan. Met een beetje hulp van de vakbonden lijkt dat trouwens een koud kunstje!

Observator

DE MULTICULTI-EPIDEMIE

Deel 2

In de vorige column werd gesteld, dat er in Europa een sterke neiging is voortdurend toe te geven aan de eisen van islamitische emigranten. Volgens de Egyptisch-Britse schrijfster Bath Ye'or, zou dat op den duur leiden tot een door moslims gecontroleerd werelddeel dat zij 'Eurabia' noemde. Ook in ons land is die tendens duidelijk waarneembaar. Daarom vandaag de vraag: hoe komt dat?

Nog geen zeventig geleden was Nederland trots op zijn identiteit. Op alle scholen werden onbekommerd vaderlandse liederen gezongen, die de liefde voor onze geboortegrond moesten bevestigen. Zoals 'Ik heb u lief mijn Nederland...' en 'Waar de blanke top der duinen...' of 'Wiens Neerlands bloed door d'aders vloeit...'. In de schoollokalen hingen prachtige wandplaten van beroemde tekenaars en schilders, zoals Johan Herman Isings en Cornelis Jetses, over onze vaderlandse geschiedenis.

In de jaren zestig van de vorige eeuw is deze schoolcultuur volledig weggevaagd. Zelfs de uitdrukking 'Vaderlandse geschiedenis' werd taboe verklaard alsof het een pornografisch begrip was. Tezelfdertijd begon de geleidelijke aanbedding van het multicultikalf. En iedereen die zich daartegen verzette of er zelfs maar voorzichtige kritiek op had werd terstond verketterd.

Dat overkwam onder meer de destijds befaamde **Telegraafjournalist** en **AVRO**-commentator mr. **G.B.J. Hiltermann**.

In juni 1998 duidde hij een deel van de asielzoekers in zijn radiocolumn aan als 'etnische profiteurs', die zich bovendien niet aanpasten.

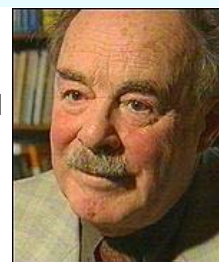
De wereld was te klein, want volgens zijn rozerode criticasters was Nederland door de vele immigranten juist cultuur zeer verrijkt met onder meer Marokkaanse restaurantjes en Turkse afhaalcentra met sashlik.

Weg met ons

Zo ontstond de politieke stroming die genoemd werd de *weg met ons*-doctrine. Wij, blanke, autoritaire en racistische Westerlingen moesten ons zeer bescheiden opstellen, want eigenlijk deugden wij niet. Sinds de 17de eeuw hadden we ons immers gedragen als wereldveroveraars, die met grote handels- en oorlogsvloten overal Hollandse nederzettingen vestigden. Wij kwamen in China, Japan en Afrika, in Brazilië en Noord-Amerika. We maakten van het Oost-Indische eilandenrijk één gigantische kolonie: Nederlands-Indië. Koloniale waren zoals tabak, rubber, thee, koffie en specerijen brachten ons voorspoed en legde de basis voor onze befaamde **Gouden Eeuw**. Volgens de heersende politieke stroming was dat allemaal een vorm van schandelijke uitbuiting geweest. Dat wij in dezelfde koloniën met een relatief klein aantal mensen een uitstekend georganiseerde maatschappij hadden opgebouwd, mocht niet gezegd worden. Dat wij zó een goede rechtspraak invoerden, gebaseerd op de inlandse *adat*, dat deze nog steeds in het huidige Indonesië wordt gebruikt, is een feit waarover niet mag gesproken worden. Evenmin als over de successen van onze medische diensten die onder meer pest, malaria, cholera, tyfus, beri beri, pokken en melaatsheid bestreden.

Wij deugden ook al niet omdat we van de 16de tot de 19de eeuw met onze vloten slaven transporteerden van Afrika naar West-Indië en Noord-Amerika. De slaven hadden we overigens niet zelf gemaakt. Die waren vaak geleverd door Arabische slavenjagers. En dan is er ook nog de **Tweede Wereldoorlog** geweest, waarin zes miljoen Joodse burgers het slachtoffer van discriminatie, racisme en massamoord werden. Nederland verloor daarbij, procentueel gezien, meer Joodse burgers dan welk ander Europees land ook. Kortom, we hebben (afgezien van relatief weinig dappere verzetsmensen) niet

(Vervolg op pagina 9)

(Vervolg van pagina 8)

veel om trots op te zijn. Het totaal falende Nederlandse onderwijs heeft de jongere generaties een eigen geschiedenis ontnomen door er geen les meer in te geven. En op vele scholen mag het drama van de joodse holocaust niet onderwezen worden, om moslimkinderen niet voor het hoofd te stoten. De islam is namelijk uitgesproken anti-joods. Een bijkomende factor is dat de Duitse nazi's, die ons in een wereldoorlog hebben gestort en die de holocaust op hun geweten hebben, zeer militaristisch, gedisciplineerd en autoritair waren. Als reactie daarop ontstond in het naoorlogse Nederland een weerzin tegen alles wat militair was, een hekel aan discipline en een afkeer van autoriteit en gezag. Dokters, onderwijzers en ministers lieten zich tutoyeren, spoelden hun titels door de gootsteen en deden hun werk in vrijetijdskleding.

Zo verloren wij het prestige om onze nationale identiteit te kunnen handhaven tegen een vloedgolf van niet-Westerse allochtonen, die wél over een autoritair en orthodox gedisciplineerd religieus systeem beschikken, namelijk de islam.

Het is dan ook veelzeggend dat iemand als mr. **Piet Hein Donner**, telg uit een vooraanstaand geslacht van juristen en politici, in 2006 als minister van justitie stelde dat de sharia, de islamitische wet, in Nederland

moet worden ingevoerd als de meerderheid dat wil.

Dat was voor vele orthodoxe moslims een verheugende mededeling, geheel volgens de islamitische 4000 pagina's tellende geschriften van de fanatieke moslimideoloog **Say-**

yed Qutb (1906-1968) die stelt dat de islam moet blijven streven naar een wereldomvattende macht.

Bij ons heeft de bekende arabist prof. dr. **Hans Jansen** daar ook al meerdere malen voor gewaarschuwd.

In zijn artikel '*Het visioen van de islam*' (dagblad **Trouw** 27-03-04) stelt hij dat het wereldomvattende islamitische kalifaat al eeuwenlang de droom van alle volgelingen van Mohammed is. Sindsdien heeft prof. **Jansen** zijn naambordje uit veiligheidsoverwegingen van zijn voordeur moeten verwijderen.

Tegenkracht

Het nationale minderwaardigheidsgevoel dat zoveel Nederlanders thans verlamt, is ook in het buitenland waarneembaar. In Engeland bijvoorbeeld zijn al delen van de sharia ingevoerd. In Duitsland heeft een vrouwelijke rechter in Frankfurt de echtscheiding van een Marokkaanse vrouw geweigerd. Die vrouw wilde scheiden omdat ze regelmatig door haar man in elkaar werd geslagen. Het argument van de rechter was dat '*het aftuigen van een echtgenote nu eenmaal tot de islamitische cultuur behoort*'.

Gelukkig zijn er nog enkele tegenkrachten. Zoals bijvoorbeeld prof. dr. Afshin Ellian van de universiteit Tilburg. Hij is gevlucht uit Iran en komt dus uit een moslimcultuur.

Ellian waarschuwt al jarenlang om niet te capituleren voor de intolerantie van de islam.

Misschien kunnen de theedrinkende burgemeester Job Cohen van Amsterdam en shariaminister Donner eens in Tilburg college gaan lopen.

Wij danken Prof. dr. **Bob Smalhout** en de krant **De Telegraaf** voor hun toestemming tot overname van de column eerder verschenen in **De Telegraaf**.

Sylvain Ephimenco

ONDRAAGLIJK

Tussen alle terugkerende aspecten van de hartverscheurende Haïtiaanse catastrofe, die ons via verslagen en reportages bereiken, is er een die zich moeilijk laat beschrijven en toch alomtegenwoordig is en deprimerend werkt.

Wanhoop, materiële vernietigingen, menselijk leed en succesvolle reddingsoperaties komen ruim aan bod in die verslagen. Maar om de aanwezigheid van de dood in staat van ontbinding te schetsen, schieten de woorden te kort. Minutieuze beschrijvingen zouden al te macaber overkomen en voor de meesten van ons overbodig klinken. Zo niet respectloos en ondraaglijk. Al die doden die zich in de straten van Port-au-Prince opstapelen moeten worden bedekt. Met kartonnen lijkwaden of met ontwijkende zinnen. Een meer literaire benadering kan soms de hoopeloosheid van de situatie goed weergeven. Zoals de beschrijving van een Canadese getuige: *'De straten puilen uit van mensen, zowel levend als dood. De doden zijn in lakens gewikkeld. De levenden in hun lijdzaamheid'*. Hier wordt de feitelijke situatie met het overheersende sentiment vervlochten.

Maar hoe beschrijf je de geur van de dood die in Haïti zo penetrant is en een demoraliserend effect heeft op de overlevenden? In bijna alle verslagen wordt hier melding van gemaakt. Maar de omstander komt meestal niet verder dan het bijvoeglijk naamwoord *'ondraaglijk'*. De lezers die voor het merendeel nooit met de stank van de dood zijn geconfronteerd, moeten het zelf invullen.

Ook ik heb nooit de geur van menselijke ontbinding opgesnoven. In mijn herinnering is er wel iets overgebleven van de uitwaseming die het kadaver van een aangereden hond langs de weg produceerde. Ik was toen tien jaar oud. Maar zou ik het nu in woorden kunnen en willen vangen? En hoe verhoudt zich het rottend kadaver van een dier met de duizenden menselijke lichamen die de openlucht van Haïti vergiften?

Zelfs **Charles Baudelaire** in zijn beruchte gedicht *'Een kadaver' (Une charogne)* beschrijft weliswaar met precisie het *'half ontbonden'* overblijfsel van een hond - wat hem

op zware kritiek kwam te staan - maar blijft vaag over de geur:

*'De benen in de lucht,
als van een vrouw die brandt
Van wellust, van lijkvocht vergeven
Toonde het ons wijd open,
cynisch nonchalant*

Zijn buik waar wolken stank uit dreven'.

Het ging **Baudelaire** overigens niet om de geur maar om het perspectief. Om het soortgelijk lot dat ooit ons eigen menselijk lichaam zal treffen. Aan zijn geliefde die samen met hem het krenge aanschouwt, zegt hij cru:

*'En toch ben jij niet anders
dan dat creatuur ()
Ja! Ook jij zult zo zijn,
na 't laatste sacrament*

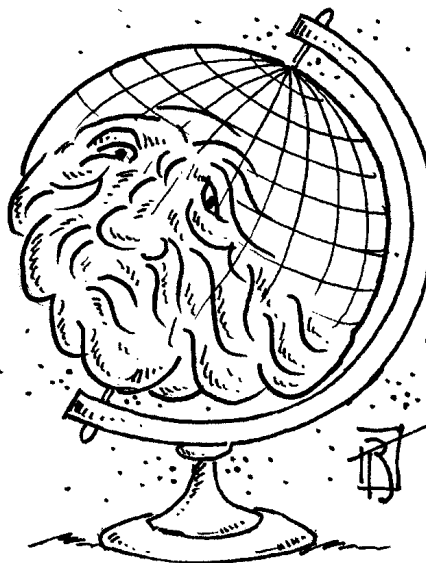
Jij die de kroon draagt van het schone'.

Daarom ook moeten Haïtianen zo snel mogelijk van de doden worden gescheiden. Niet alleen om de fysieke hinder die ze door rottende lijken ondervinden.

Maar om een ander perspectief te krijgen dan dit lichaam dat na een heel leven verzorging toch zo snel kan vergaan. Een lichaam dat we met liefde en zorg met behulp van duizenden producten besprenkelen, scheren, kammen, masseren of insmeren. Maar dat na de aanraking met dood niet meer blijkt te zijn dan een illusie.

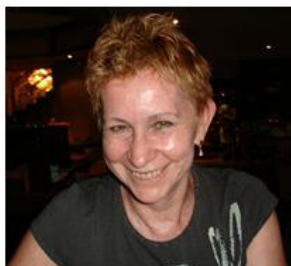
Of een ingestorte gevangenis.

Onze dank aan **Sylvain Ephimenco** en de krant **Trouw** voor hun toelating tot overname van deze column.

JOKE'S MIJMERINGEN

POETSHULP

Eigenlijk ben ik een beetje een controlefreak. Altijd al geweest. Ook in mijn schoolloopbaan liep ik mezelf steeds voorbij. Niemand kon me bijlopen. Geen enkele leerling noch collega was vroeger ter plaatse in het klaslokaal dan ik. Uiteraard tot ongenoegen van menige klasgenoot die meteen tot werken werd gedwongen. Niet zelden ben ik 's nachts opgestaan om te werken aan een lumineus idee dat ik pas ervoor in een soort droom had doorgekregen.

Des te meer valt het me dan nu ook bijzonder zwaar om hulp te moeten inroepen op mensen om bepaalde taken van me over te nemen. Zoals voor in mijn ogen eenvoudige, normale dagdagelijkse taken als poetsen en opruimen. Maar de noodzaak dwingt.

Tot hiertoe heb ik nooit beroep moeten doen op huishoudelijke hulp, dus probeer ik me al te verzoenen met de gedachte: morgen komt voor het eerst een poetshulp om me dit werk uit handen te nemen.

Gemakkelijk valt me dit niet. Kan me al voorstellen: ik in mijn luie doen op de zetel, uitgebreid de ochtendkrant doornemen, puzzeltje of tijdschriftje hier en dutje daar terwijl anderen voor mij moeten werken en me die gewone andere taken moeten ontnemen.

Aanmoedigingen van dokter en wederheft ten spijt: het zal voor mij aanpassen zijn geblazen. Maar misschien valt alles nog best mee en denk ik binnenkort: dat had ik eerder moeten doen. Wie weet?

NEEN MILQUET

Stel u voor dat ik al mijn koeien verkoop. Met dat geld bouw ik dan een luxueuze veranda aan mijn boerderij. De koper laat wel mijn koeien, die nu van hem zijn, grazen op mijn weiden tegen een vergoeding natuurlijk. Ik zou betaald worden voor de huur van mijn weiden en het verzorgen van zijn kudde. Na één jaar meent de koper echter dat zijn koeien beter op zijn graslanden grazen en beslist zijn koeien te verhuizen naar zijn weiden. Uiteraard kan ik daar niets tegen doen. Ik vertel u dit maar om de vergelijking te maken met **Inbev**.

Begonnen in Leuven, met de beroemde **Stella**, is de ganse mikmak zo goed als volledig verkocht en verhuisd naar Brazilië. En daar liggen ze niet wakker van ontslagen arbeiders in België, wat **Milquet** ook moge zeggen in haar parlement. Nu zal ze met haar **non** geen haring bakken.

Voorlopig schijnt bij **Inbev** alles opgelost... maar verwacht er u aan dat **Inbev** hetzelfde zal flikken als **Opel**.

Milquet klaagt de kille multinationals aan voor hun gebrek aan gevoeligheid voor de arbeiders hier. Maar, heeft zij wel recht van spreken? De overheid waar **Milquet** en haar partij al jaren deel van uitmaakt heeft alles verkocht wat er te verkopen viel. Gas, electriciteit, water tot zelfs de financiële kroonjuwelen van dit land zoals de **Société Generale**, vroeger nog bijna een buit van **De Benedetti**, is nu in Franse handen, net zoals **Fortis** en al de rest. **Sabena** mocht niet samengaan met **KLM** want die spraken Nederlands. **Suisse-Air** was véél beter én veiliger, zei men toen. Nu is **Sabena** failliet en spant de regering een proces aan tegen die *eerlijke* Zwitsers. Sommigen, die zelf zéér slecht beheren, verwijten anderen voor gevoelloze geldpakkers. Of 'Als de vos de passie preekt...boer let op uw kippen'.

Boer Bavo

Jef Penalty

VOETBALFEEST ZONDER WINNAAR(S)

De 56ste editie van de uitreiking van de **Gouden Schoen** zal bij de voetbalfans snel uit het geheugen verbannen worden. Omdat de naam van de laureaat zo goed als bekend was, werd aanvankelijk de spanning in de media nog wel wat opgeklopt. Vanaf echter bekend geraakte dat kampioen **Standard**, en dus ook de verwachte winnaar **Milan Jovanovic**, met een collectieve boycot het jaarlijkse voetbalfeest in het water zou doen vallen, was de pret er helemaal af. Het pover showaanbod en de niet echt beklijvende interviews en filmjes konden het traditionele gala immers niet meer redden. Kort gezegd een avond waarop de organiserende krant **Het Laatste Nieuws**, televisiepartner **VTM** en galasponsor **Base** niet bijster fier kunnen zijn.

Het is nooit stil in ons voetballand en er is altijd wel iets aan de hand. Wat nu? Eerst de (logische) laureaat. Die liet vooraf weten dat hij niet naar het kursaal in Oostende zou afzakken om zijn prijs in ontvangst te nemen. **Milan Jovanovic** had daar naar eigen zeggen persoonlijke redenen toe. Welke mocht niemand weten.

Het bestuur en de andere spelers van **Standard** haalden daarentegen een oud voorwendsel boven om eveneens weg te blijven. In de loop van de maand december werd namelijk op de internetsite hln.be een peiling gehouden waarin gezocht werd naar 'de meest verwerpelijkste figuur van 2009'. Genomineerden waren o.a. uittredend **Gouden Schoen Axel Witsel** en... kindermoordeenaar **Kim de Gelder**. Een poll die getuigde van weinig goede smaak en dus ook voor een terechte verontwaardiging zorgde. De krant bood dan maar excuses aan en de

plooien tussen **Standard** en **Het Laatste Nieuws** leken glad gestreken. Tot de invitaties voor het gala van de **Gouden Schoen** in de Luikse bus vielen...

Indien het waar is dat **Milan Jovanovic** zelf de beslissing nam zich niet aan te bieden in Oostende, dan kwam de gezamenlijke actie van **Standard** de flamboyante aanvaller goed uit. Zijn gezichtsverlies werd er een (klein) stuk minder groot door. Niet dat de Serviër daar wakker van ligt. De man is nu eenmaal een aparte persoonlijkheid, zowel op als naast het veld. Je moet inderdaad over een sterk karakter beschikken om bewust afwezig te blijven op één van de grootste mogelijke feestjes uit je loopbaan. En wie haalt het in zijn hoofd om het behalen van de meest prestigieuze individuele bekroning voor een voetballer in de Belgische competitie met vrienden te vieren in het donker van een Slavisch restaurant in Luik i.p.v. in het felle licht van de schijnwerpers op het podium in Oostende.

Milan Jovanovic zorgde dus voor een primeur: de eerste winnaar van de **Gouden Schoen** die sinds het gala op televisie wordt uitgezonden (1989) zijn trofee niet kwam afdalen. Gênant voor de organisatoren die ten einde raad dan maar beroep deden op **Yves Leterme** om de prijs in ontvangst te nemen. Onze federale premier is met name een noitoir **Standardsupporter** en hij nam met zichtbaar plezier de gelegenheid te baat om sympathie te winnen bij de Waalse kiezers van het land. Politici kennen nu eenmaal geen schaamtegevoel.

Wie de uitreiking van de **Gouden Schoen** op televisie heeft gevolgd kon vaststellen dat in tegenstelling tot eerdere edities het aantal aanwezige voetballers, van welke ploeg ook, aan de (zeer) lage kant lag. Het gala was meer dan ooit een 'm'as-tu-vu-show' van alle soorten genodigden, prominenten en zelfverklaarde BV's (met vooral expliciet in beeld de door 't **Scheldt** onlangs verkozen 'Koningin Troela', **Goedele Liekens**). Figuren van diverse pluimage die evenementen als dit voetbalfeest frequenteren maar er absoluut geen meerwaarde aan toevoegen.

Op die kouwelijke winteravond in januari vielen in het Oostendse kursaal geen winnaars te bespeuren. En dat was alles bijeen nog de grootste teleurstelling.